

situationer, som opstår ved omlægning af opgaver mellem staten og kommunerne m. v.

I redegørelsen af juni 1974 er der foreslået en løsning efter de retningslinier, som blev fulgt – i den ganske vist omvendte situation – ved oprettelsen i 1938 af enhedspolitiet, som indebar overgang af kommunalt ansatte tjenestemænd i politiet og ved arresthusene til staten.

I lov nr. 166 af 18. maj 1937 om politiets og arrestvæsenets ordning m. v. blev det bestemt, at de kommunale polititjenestemænd, der ikke søgte overgang til statens tjeneste, skulle forrette polititjeneste på samme vilkår som hidtil. Såvel finansministeriet som justitsministeriet undersøgte og overvejede dengang konsekvenserne af en lovgivning efter disse retningslinier og nåede til det resultat, at der ikke for de kommunale tjenestemænd ville være ret til ventepenge.

Med udgangspunkt i denne retsmodel er der i redegørelsen af juni 1974 foreslået en løsning, hvorefter de statstjenestemænd, der ikke ønsker at modtage tilbudet om (amts)kommunal tjenestemandsansættelse, bevarer deres ansættelsesforhold til staten samtidig med, at de forretter tjeneste ved de hidtidige arbejdsområder, som overføres til det (amts)kommunale regie. Denne løsning aktualiserer ikke krav på ventepenge, rådighedsløn eller pension.

I de af indenrigsministeren i begyndelsen af 1975 fremsatte forslag til lov om overførsel af Fødselsanstalten i Jylland til Århus amtskommune og forslag til lov om statshospitalernes overførsel til amtskommunerne blev indarbejdet tjenestemandretlige bestemmelser i overensstemmelse med den i redegørelsen af juni 1974 anførte retsmodel. De pågældende forslag blev vedtaget som henholdsvis lov nr. 309 af 26. juni 1975 og lov nr. 328 af samme dato.

Den omhandlede retsmodel er endvidere anvendt i lov nr. 652 af 19. december 1975 om visse tjenestemandretlige og pensionsmæssige forhold m. v. i forbindelse med gennemførelsen af lov nr. 333 af 19. juni 1974 om social bistand og i lov nr. 276 af 8. juni 1977 om overførelse af de af Samfundet og Hjemmet for Vanføre drevne ortopædiske hospitaler og afdelinger til amtskommunerne m. fl.

Med udgangspunkt i denne retsmodel («politimodellen») foreslås ved udlægningen af særfor sorgen en løsning, hvorefter de statstjenestemænd, der ikke ønsker at modtage tilbudet om ansættelse som tjenestemænd i folkeskolen, ansættelse i vedkommende (amts)kommunes skole- og undervisningsvæsen med ansættelsesstatus svarende til folkesko-

lens tjenestemænd eller (amts)kommunal tjenestemandsansættelse, bevarer deres ansættelsesforhold til staten samtidig med, at de udfører det dem tilbudte arbejde under (amts)kommunens forvaltning.

Denne løsning aktualiserer ikke krav på ventepenge, rådighedsløn eller pension.

Forhandlinger om lovforslaget

Lovforslaget og de samtidigt fremsatte forslag til konsekvensændringer i socialministeriets og undervisningsministeriets lovgivning bygger på udlægningsudvalgets betænkning (nr. 781/76) og på beslutningerne i det af socialministeren nedsatte gennemførelsesudvalg. Forslaget til lov om ændring af folkeskoleloven bygger dog på forhandlinger mellem undervisningsministeren og de kommunale organisationer.

Om ændringer i lovgivningen som følge af særfor sorgens udlægning.

Særfor sorgens udlægning og indpasning i de forskellige lovgivnings- og forvaltningsområder giver anledning til en række ændringer i gældende lovgivning. Det drejer sig om ændringer i den sociale lovgivning (lov om social bistand, lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender, lovene om de sociale pensioner samt op- hævelse af visse speciallove vedrørende særfor sorgen) og i lovgivningen på undervisningsområdet (lov om folkeskolen, lov om fritidsundervisning samt forslag til lov om specialundervisning for voksne). Der henvises herom til det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om social bistand m. fl. love, samt til de ændringer, der foreslås i skolelovgivningen. Der foreslås derimod ikke ændringer i lov om sygehusvæsenet eller lovgivningen om de forskellige sundhedsområder uden for sygehusvæsenet, idet indpasningen af særfor sorgen på disse områder skønnes at kunne ske på grundlag af den gældende lovgivning.

Bemærkninger til de enkelte lovbestemmelser.

Til § 1.

Ved bestemmelsen overføres til amtskommuner, til Københavns og Frederiksberg kommuner og til kommunerne den forpligtelse, der efter lov om social bistand har været for staten til at yde personer, omfattet af bistandslovens §§ 115–120 om særfor sorg, behandling, undervisning, oplæring, beskæftigelse samt særlig pleje og bistand, samt de